

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar och lagen om utländska försäkringsbolag ändras så, att försäkringsbolag och försäkringsföreningar även efter den 21 december 2007 kan använda könstillhörighet som en faktor som påverkar försäkringspremier och förmåner. Det föreslås också att lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ändras. De föreslagna ändringarna grundar sig på rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande

av varor och tjänster. Enligt direktivet får medlemsstaterna före den 21 december 2007 besluta att tillåta användning av kön som en faktor vid beräkningen av premier och ersättningar i samband med försäkringar och därmed sammanhängande finansiella tjänster, om könstillhörigheten är en faktor som påverkar den risk som försäkras. Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 1 oktober 2007.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1 Nuläge.....	3
1.1 Lagstiftning.....	3
1.2 Praxis.....	4
2 Föreslagna ändringar.....	4
3 Propositionens konsekvenser.....	5
3.1 Ekonomiska konsekvenser	5
3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	5
3.3 Könrelaterade konsekvenser	5
4 Beredningen av propositionen.....	6
DETALJMOTIVERING.....	7
1 Motivering till lagförslagen	7
1.1 Lagen om försäkringsbolag.....	7
18 kap. Särskilda stadganden	7
1.2 Lagen om försäkringsföreningar.....	8
16 kap. Särskilda stadganden	8
1.3 Lagen om utländska försäkringsbolag.....	8
9 kap. Drivande av försäkringsrörelse i Finland	8
1.4 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	8
2 Ikraftträdande	9
3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	9
LAGFÖRSLAGEN.....	10
om ändring av lagen om försäkringsbolag.....	10
om ändring av 16 kap. i lagen om försäkringsföreningar.....	11
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	12
om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	14
BILAGA.....	15
PARALLELLTEXTER.....	15
om ändring av lagen om försäkringsbolag.....	15
om ändring av 16 kap. i lagen om försäkringsföreningar.....	17
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	19
om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	21

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning

Försäkringsverksamheten i Finland regleras bland annat i lagen om försäkringsbolag (1062/1979), lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och lagen om försäkringsavtal (543/1994). Den nuvarande lagstiftningen varken hindrar eller kräver att könstillhörighet används som försäkringsteknisk faktor vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar. Det finns inga lagbestämmelser om försäkringspremier för frivilliga försäkringar och grunderna för dem. Lagbestämmelserna gäller det ansvar som ett försäkringsbolag har på grundval av försäkringsavtal, dvs. beräkningen och täckningen av ansvarsskulden.

I fråga om de lagstadgade försäkringsgrenarna finns följande bestämmelser som påverkar försäkringspremierna: Enligt 18 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) skall dock trafikförsäkringspremierna med beaktande av trygghandlet av de försäkrades förmåner beräknas så att försäkringspremierna står i rimlig proportion till försäkringskostnaderna och att försäkringspremierna i allmänhet är större för sådana försäkringar för vilka ersättning har betalats ut. Enligt 35 § i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall försäkringspremiernas kalkyleringsgrunder vara sådana att försäkringspremierna står i skälig proportion till de kostnader som försäkringarna medför, med beaktande av risken för olycksfall och yrkessjukdom i det arbete som försäkras. Om försäkringspremier eller de ersättningar som betalas med stöd av försäkringen är tillräckligt höga, skall också försäkringstagarens egen olycksstatistik beaktas när försäkringspremier bestäms. Enligt 6 § i patientskadlagen (585/1986) skall dock patientförsäkringspremierna med beaktande av trygghandlet av de försäkrades förmåner beräknas så att försäkringspremierna är skäliga i förhållande till kostnaderna för försäkringarna. Enligt 8 § i lagen om miljöskadeförsäk-

ring (81/1998) skall försäkringspremier bestämmas så att den skadelidandes fördel tryggas. Premien skall stå i rimlig proportion till de kostnader som försäkringarna medför. När premien bestäms skall dessutom beaktas omfattningen av den i lagen avsedda affärsverksamhet som den försäkringsskyldiga sammanslutningen bedriver samt den risk för miljöskada som är förenad med verksamheten, ävensom annan olägenhet som åsamkas miljön.

Rådets direktiv 2004/113/EG om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, nedan likabehandlingsdirektivet, trädde i kraft den 21 december 2004. Enligt artikel 3 i direktivet gäller direktivet inte frågor som rör arbetslivet. Enligt skäl 15 i direktivet bör direktivet endast gälla försäkringar och pensioner som är privata, frivilliga och åtskilda från anställningsförhållandet. Artikel 5 i direktivet behandlar försäkringstekniska faktorer och enligt artikel 5.1 får i alla nya kontrakt som ingås senast efter den 21 december 2007 användningen av kön som en faktor vid beräkningen av premier och ersättningar i samband med försäkringar och därmed sammanhängande finansiella tjänster inte resultera i att skillnader uppstår i enskilda personers premier och ersättningar. Enligt artikel 5.2 får medlemsstaterna besluta att före den 21 december 2007 tillåta proportionerliga skillnader i enskildas personers premier och ersättningar om användningen av kön är en avgörande faktor vid en riskbedömning som grundas på relevanta och korrekta försäkringstekniska och statistiska uppgifter. Om en medlemsstat beslutar att utnyttja denna möjlighet skall medlemsstaten underrätta kommissionen och se till att korrekta uppgifter som är relevanta för användningen av kön som en avgörande försäkringsteknisk faktor sammanställs, offentliggörs och regelbundet uppdateras. Dessutom skall medlemsstaten se över sitt beslut efter fem år, år 2012, med beaktande av kommissionens rapport om medlemsstaternas förfaranden när det gäller kön som en faktor vid beräkningen av premier

och ersättningar, och översända resultaten av denna översyn till kommissionen.

Vid utarbetandet av direktivet understödde Finland ett förfarande som tillåter användning av könstillhörighet och ansåg att hänsyn till könstillhörighet inte bör förbjudas i försäkringsverksamhet när det finns objektiva och sakliga grunder som också med tanke på jämlikhetsmålet är proportionerliga (AjUU 7/2004 rd—U 12/2004 rd).

1.2 Praxis

I överensstämmelse med principerna om frihet att fastställa priser i EU:s försäkringsdirektiv kan försäkringsbolagen i Finland i fråga om frivilliga försäkringar fritt bestämma prissättningsprinciperna på sina försäkringsprodukter och de faktorer som inverkar på premierna. Enligt vedertagen praxis anses inte användningen av kön vid beräkningar av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar vara diskriminering på grund av kön enligt 7 § i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986), eftersom försäkringspremierna grundar sig på statistiska uppgifter om skador. I Finland används könstillhörighet främst vid prissättningen av frivilliga personförsäkringar. Utöver ålder och hälsotillstånd är könstillhörighet en faktor som påverkar premierna, eftersom könet påverkar sannolikheten för de risker som försäkras genom personförsäkringar. Till exempel i fråga om pensions- och livförsäkringar är förväntad livslängd och dödlighet viktiga faktorer som påverkar försäkringspremierna. Enligt Statistikcentralens dödlighets- och överlevnadsstatistik för 2005 är den förväntade livslängden för nyfödda 75,5 år för män och 82,3 år för kvinnor. Enligt denna statistik kommer av 100 000 levande födda 6 734 män och 3 221 kvinnor att ha avlidit om 50 år. Den förväntade livslängden för 50-åriga män är 28,4 år och för 50-åriga kvinnor 34,0 år.

Olycksfalls- och livförsäkringspremierna för kvinnor är också betydligt förmånligare än motsvarande premier för män. I fråga om livförsäkringar för dödsfall är premien för kvinnor i allmänhet lika stor som premien för sju år yngre män. Olycksfallsförsäkringspremierna för män är cirka tre gånger dyrare

än premierna för kvinnor.

Premierna för sjukkostnadsförsäkringar är däremot förmånligare för män. Detta beror på att män ansöker om ersättning för sjukdomskostnader i mindre utsträckning än kvinnor. Sjukförsäkringsstatistiken i Finland och resten av Europa visar att kostnaderna för försäkringsersättningar till kvinnor är i genomsnitt 40 procent högre än kostnaderna för ersättningar till män. Pensionsförsäkringspremierna är också lägre för män än för kvinnor, eftersom männen dör yngre och hinner således vara pensionerade en kortare tid än kvinnorna.

2 Föreslagna ändringar

Det föreslås att lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar och lagen om utländska försäkringsbolag ändras så att försäkringsbolag och försäkringsföreningar även efter den 21 december 2007 kan använda kön som en försäkringsteknisk faktor vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar, om användningen av kön är en påverkande faktor vid bedömningen av den risk som försäkras. I sådana fall tillåts proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar på grundval av könstillhörighet. Användningen av kön skall motiveras vid en riskbedömning som grundas på korrekta och relevanta försäkringstekniska och statistiska uppgifter. Försäkringsbolagen skall offentliggöra riskbedömningen och med jämna mellanrum förnya den. Riskbedömningen skall lämnas till Försäkringsinspektionen och av den skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar och inom vilka försäkringsbolag könstillhörighet används som en faktor vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar. Försäkringsinspektionen skall utgående från den riskbedömning som har lämnats till den bedöma om könstillhörigheten är en påverkande faktor vid bedömningen av den risk som försäkras.

De olika försäkringspremierna för kvinnor och män handlar inte om att försätta män och kvinnor i olika ställning på grund av kön utan beror på att försäkringspremierna grundar sig på statistiska uppgifter om skador och dödsfall. När det gäller liv- och pensionsförsäkringar kan orsaken till att den förväntade livslängden är olika för män och kvinnor vara biologisk, men livslängden påverkas också av t.ex. levnadsvanorna. Ett problem inom försäkringsbranschen är att man för närvarande inte har tillräckligt exakta uppgifter om i vilken utsträckning orsakerna är biologiska och i vilken utsträckning och på vilket sätt levnadsvanorna påverkar den förväntade livslängden. Ett annat problem är att om levnadsvanorna skall beaktas inom försäkringsverksamheten blir man tvungen att avgöra frågor som bland annat hänför sig till skyddet av den personliga integriteten, tillförlitligheten hos de uppgifter som lämnats och uppföljningen av förändringar i levnadsvanorna. I fråga om de försäkringar där könstillhörigheten enligt statistiken har betydelse vid bedömningen av den risk som försäkras skall således könstillhörighet kunna användas som en faktor vid beräkningen av försäkringspremier och förmåner även i de fall då könstillhörigheten täcker andra kriterier som är svårare att mäta.

Om könstillhörighet inte längre får användas som en faktor vid prissättningen av försäkringar leder det till betydande förändringar i priset på personförsäkringar. Möjligen skulle de nya könsneutrala premierna komma att ligga på en högre nivå än de nuvarande genomsnittliga premierna för kvinnor och män, vilket beror på en ökad försäkringsrisk och en eventuell gallring bland försäkringstagarna. En höjning av premierna skulle främst drabba försäkringstagare med en låg skaderisk. Till exempel skulle olycksfalls- och livförsäkringspremierna för kvinnor höjas avsevärt. Om premien är densamma för försäkringstagare med olika stora risker kan detta leda till att de försäkringstagare som har en mindre risk säger upp sin försäkring. Då höjs de försäkrades genomsnittliga risknivå och därmed även premierna.

Avsikten med förslaget är att reglera försäkringsverksamheten på den finska försäkringsmarknaden oberoende av om det är frå-

ga om en finsk eller utländsk försäkringsgivare. Således skall försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna motivera användningen av kön som en försäkringsteknisk faktor i försäkringsverksamhet som bedrivs i Finland. I fråga om försäkringsverksamhet som bedrivs i någon annan stat än Finland behöver finska försäkringsbolag inte enligt finsk lag motivera användningen av kön som en försäkringsteknisk faktor, utan till denna del iakttar försäkringsbolagen mottagarlandets bestämmelser om användning av könstillhörighet. Således regleras användningen av kön som en försäkringsteknisk faktor av bestämmelserna om försäkringsverksamhet i den stat där risken är belägen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Den praxis för användning av kön som försäkringsbolagen för närvarande tillämpar vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar fortsätter till den del ett försäkringsbolag visar att könstillhörigheten är en påverkande faktor vid bedömningen av den risk som försäkras. Detta sker genom en riskbedömning som skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Dessutom skall en ny riskbedömning göras minst vart femte år. För försäkringsbolagen innebär detta merkostnader för produktion av ny statistik. Merkostnaderna uppskattas bli små.

3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Försäkringsinspektionens arbetsmängd ökar i och med att Försäkringsinspektionen skall granska de riskbedömningar som har lämnats till den. Ökningen av Försäkringsinspektionens arbetsmängd bedöms bli måttlig.

3.3 Könsrelaterade konsekvenser

Propositionen förväntas inte ha några direkta konsekvenser för de könsrelaterade försäkringspremierna eller förmånerna som hänför sig till försäkringar. Den nya lagen tillämpas på nya försäkringsavtal så att försäk-

ringsbolagen skall motivera könsrelaterade skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar. I praktiken motsvarar de könsrelaterade skillnaderna i försäkringspremier och försäkringsförmåner även i gamla försäkringsavtal den statistiska skillnaden i fråga om den risk som försäkras. Således är till exempel livförsäkringspremierna för män högre än motsvarande försäkringspremier för kvinnor, eftersom dödligheten bland män är högre än dödligheten bland kvinnor. Av samma orsak är pensionsförsäkringspremierna lägre för män än för kvinnor.

Den nya lagen kommer sannolikt inte att medföra att försäkringsavtal som ingås efter den nya lagens ikraftträdande till sitt innehåll avviker från försäkringsavtal som ingåtts före lagens ikraftträdande. I fråga om de nuvarande försäkringsprodukterna skall försäkringsbolagen dock i framtiden motivera skillnaderna mellan könen på det sätt som anges i lagen. Det är möjligt att en riskbedömning som ett försäkringsbolag utför visar att en könsrelaterad skillnad i försäkringspremierna eller försäkringsförmånerna inte motsvarar den proportionerliga skillnad som har konstaterats i fråga om den risk som försäkras. I sådana fall avviker gällande försäkringsavtal från avtal som har gjorts efter den nya lagens ikraftträdande. Gamla försäkringsavtal kan dock inte ändras med stöd av den nya lagen.

Till följd av propositionen ökar genomskådligheten hos försäkringsprodukter i fråga

om faktorer som hänför sig till könstillhörigheten, eftersom försäkringsbolagen skall offentliggöra vilken betydelse könstillhörigheten har som försäkringsteknisk faktor. Eftersom användningen av kön i samband med försäkringar följs regelbundet är det möjligt att grunderna för användning av kön upphör helt eller delvis inom vissa försäkringar.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har Försäkringsinspektionen och Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry hörts.

Utlåtande om utkastet till proposition har begärts av justitieministeriet, Försäkringsinspektionen, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Trafikförsäkringscentralen, Lokalförsäkringsgruppens Centralförbund rf, Patientförsäkringscentralen, Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto - Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund r.y., Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, Miljöförsäkringscentralen, social- och hälsovårdsministeriets jämställdhetsenhet och jämställdhetsombudsmannen. De synpunkter som har framförts i utlåtandena har till behövliga delar beaktats i propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Motivering till lagförslagen

1.1 Lagen om försäkringsbolag

18 kap. Särskilda stadganden

6 d §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 6 d § i stället för den 6 d § som upphävts genom lag 74/1998. I paragrafen föreskrivs om försäkringsbolags rätt att använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner.

Enligt 1 mom. får ett försäkringsbolag använda kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar endast om bolaget kan visa att könstillhörigheten är en påverkande faktor vid bedömningen av den risk som försäkras. Då proportionerliga skillnader mellan könen grundar sig på riskbedömningen är de tillåtna. Med påverkande faktor avses att riskbedömningen visar att skillnaden mellan könen i fråga om hur ofta ett försäkringsfall inträffar eller i fråga om skadornas storlek är sådan att det inte finns en riskteoretisk grund för att beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar skall göras könsneutralt. Med proportionerliga skillnader avses att skillnaden mellan könen i fråga om försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar skall motsvara skillnaden mellan könen i fråga om hur ofta ett försäkringsfall inträffar och i fråga om skadornas storlek. Ur försäkringsteknisk synvinkel är det svårt att ange en exakt numerisk tolkning av den påverkande faktorn eller de proportionerliga skillnaderna. Till denna del grundar sig ett avgörande på prövning från fall till fall.

Enligt 2 mom. skall riskbedömningen göras utgående från relevanta statistiska uppgifter som beskriver den risk som försäkras på ett tillförlitligt sätt. Bedömningen kan grunda sig antingen på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd eller på allmänt tillgänglig statistik. Om riskbedömningen grundar sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd skall beståndet vara tillräckligt stort

för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning. Omständigheter som skall beaktas är antalet observationer och observationsperiodens längd. Således kan tillförlitligheten hos en riskbedömning som grundar sig på försäkringsbeståndet ökas genom att observationsperioden förlängs och antalet observationer ökas. Det är inte motiverat att sätta exakta numeriska gränser för tillförlitligheten, utan den bedöms från fall till fall.

Till exempel i fråga om livsfallsförsäkringar och dödsfallsförsäkringar är könstillhörigheten en faktor som påverkar försäkringspremierna och förmånerna som hänför sig till försäkringar eftersom man kan observera en tydlig skillnad mellan de båda könen förväntade livslängd. I praktiken kan bolagen i samband med dessa försäkringar motivera användningen av kön som försäkringsteknisk faktor genom att utnyttja statistikcentralens befolkningsstatistik.

I fråga om andra försäkringsgrenar, till exempel sjukkostnadsförsäkringar och privata olycksfalls-, trafik- och bilförsäkringar kan försäkringsbolagen motivera användningen av kön till exempel genom att göra en riskbedömning som baserar sig på det egna försäkringsbeståndet. Ett annat alternativ är att försäkringsbolagen tillsammans skapar ett gemensamt statistiskt material om de egna försäkringsbestånden som riskbedömningen grundas på. Europeiska gemenskapernas kommissions förordning nr 358/2003, en så kallad gruppundantagsförordning, tillåter denna typ av statistiskt samarbete mellan försäkringsföretag.

I 3 mom. anges att riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel.

6 e §. Enligt 1 mom. i den nya 6 e § skall den riskbedömning som avses i 6 d § lämnas till Försäkringsinspektionen. Försäkringsinspektionens uppgift är att övervaka att användningen av kön som försäkringsteknisk faktor uppfyller kraven i 6 d §. Eftersom det är svårt att ange en klar numerisk definition av vad som avses med t.ex. påverkande faktor eller tillförlitlig statistik, är det Försäk-

ringsinspektionen som skall övervaka tolkningen av dessa. Om Försäkringsinspektionen bedömer att riskbedömningen inte uppfyller villkoren i 6 d § och de krav som följer av dessa i samband med prissättning och beräkning av förmåner, kan Försäkringsinspektionen med stöd av tillsynsbefogenheterna i lagen om försäkringsbolag till exempel förbjuda ett försäkringsbolag att sälja och marknadsföra produkterna i fråga.

Enligt 2 mom. är sammanfattningsdelen offentlig. Försäkringsbolagen skall publicera delen på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos bolagen. Sammanfattningsdelen skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor. Däremot är det endast bolagen och Försäkringsinspektionen som känner till innehållet i statistik- och analysdelen, eftersom denna del kan innehålla sådana detaljerade uppgifter om ett försäkringsbolags försäkringsbestånd att den kan anses omfattas av skyddet för affärshemligheter.

6 f §. Enligt 1 mom. i den nya 6 f § åläggs Försäkringsinspektionen en skyldighet att offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsbolagen använder kön som försäkringsteknisk faktor. Bestämmelsen är en följd av offentlighetsprincipen i likabehandlingsdirektivet.

I lagen föreskrivs i fråga om riskbedömningens innehåll endast att bedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel, varav den sistnämnda är offentlig. Med tanke på tolkningen av de riskbedömningar som försäkringsbolagen skall lämna till Försäkringsinspektionen är det motiverat att de till innehåll och presentation är så enhetliga som möjligt och att de innehåller alla de uppgifter som behövs. Eftersom uppgifterna skall offentliggöras innan försäkringsprodukterna erbjuds, skall Försäkringsinspektionen ges tillräckligt med tid för tolkningen av riskbedömningarna. Vid behov kan Försäkringsinspektionen således med stöd av 2 mom. meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i riskbedömningen och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

I 3 mom. föreskrivs om Försäkringsinspek-

tionens rätt att kräva att ett försäkringsbolag lämnar en ny riskbedömning. En sådan situation kan uppstå till exempel vid fusion eller delning av ett försäkringsbolag eller vid överföring av försäkringsbeståndet till ett annat försäkringsbolag. I grunderna för användningen av kön kan även ske en sådan förändring att det finns skäl att kräva att försäkringsbolagen lämnar nya riskbedömningar.

1.2 Lagen om försäkringsföreningar

16 kap. Särskilda stadganden

14—16 §. Det föreslås att till kapitlet fogas nya 14—16 §, som till sitt innehåll motsvarar 18 kap. 6 d—6 f § i lagen om försäkringsbolag. När det gäller motiveringen hänvisas till motiveringen till ovan nämnda bestämmelser i lagen om försäkringsbolag.

1.3 Lagen om utländska försäkringsbolag

9 kap. Drivande av försäkringsrörelse i Finland

63 b—63 d §. Användning av kön i samband med försäkringar samt riskbedömning, inlämnande av riskbedömningar till Försäkringsinspektionen och publicering av dem samt Försäkringsinspektionens befogenheter. Det föreslås att till kapitlet fogas nya 63 b—64 d §, som till sitt innehåll motsvarar 18 kap. 6 d—6 f § i lagen om försäkringsbolag och 16 kap. 14—16 § i lagen om försäkringsföreningar. När det gäller motiveringen hänvisas till motiveringen till ovan nämnda bestämmelser i lagen om försäkringsbolag.

1.4 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag gäller vad lagen om försäkringsbolag föreskriver om livförsäkring och försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsrörelse även arbetspensionsförsäkringsbolag, om inte något annat bestäms i lagen i fråga.

I 3 mom. uppräknas de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som inte tillämpas

på arbetspensionsförsäkringsbolag. Eftersom likabehandlingsdirektivet inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås att till förteckningen i momentet fogas de bestämmelser som föreslås i 18 kap. 6 d—6 f § i lagen om försäkringsbolag.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa, dock senast den 1 oktober 2007. Enligt artikel 5 i likabehandlingsdirektivet skall medlemsstaterna fatta beslut om att tillåta användningen av kön före den 21 december 2007. För att försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna skall få tillräckligt med tid att anpassa sig till den nya lagens krav, dvs. att utföra de riskbedömningar som behövs, och Försäkringsinspektion att tolka bedömningarna, är det nödvändigt att lagarna träder i kraft så snart det är möjligt, senast den 1 oktober 2007.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna bestämmelserna är av betydelse med tanke på den jämlikhet som avses i 6 § i grundlagen. Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. Enligt 6 § 2 mom. i grundlagen får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person.

Grundlagsutskottet har brukat anse att jämlikhetsprincipen inte får innebära stränga gränser för lagstiftarens prövning när en lagstiftning som avspeglar den rådande samhällsutvecklingen eftersträvas (GrUU 18/2006 rd, GrUU 1/2006 rd, GrUU 8/2003 rd, GrUU 65/2002 rd). Bestämmelsen i grundlagen förbjuder inte all särbehandling av människor även om åtskillnaden utgår från ett explicit skäl i särbehandlingsparagrafen. Enligt utskottets utlåtanden är det väsentliga att särbehandlingen kan motiveras på ett acceptabelt sätt ur konstitutionell synvinkel och att särbehandlingen inte är godtycklig.

I överensstämmelse med principerna om frihet att fastställa priser i EU:s försäkringsdirektiv kan försäkringsbolagen i Finland i fråga om frivilliga försäkringar bestämma prissättningsprinciperna på sina försäkringsprodukter och de faktorer som inverkar på premierna. I Finland används könstillhörighet till exempel vid prissättningen av frivilliga liv- och pensionsförsäkringar. Utöver ålder och hälsotillstånd är könstillhörighet en faktor som påverkar premierna, eftersom könet påverkar sannolikheten för de risker som försäkras genom personförsäkringar. Enligt Statistikcentralens dödlighets- och överlevnadsstatistik för 2005 är den förväntade livslängden för nyfödda 75,5 år för män och 82,3 år för kvinnor. Skillnaden i den förväntade livslängden är en av de könsrelaterade egenskaper som har statistisk betydelse. Skillnaden i risk som beror på denna könsrelaterade egenskap måste kunna avspeglas även i försäkringspremierna och förmånerna. En rättvis behandling av olika grupper av människor förutsätter att de som hör till en lägre riskgrupp inte behöver bekosta försäkringsskyddet för dem som hör till en högre riskgrupp genom att betala högre försäkringspremier. Således kan till exempel livförsäkringspremierna vara högre för män än motsvarande försäkringspremier för kvinnor, eftersom dödligheten bland män är högre än dödligheten bland kvinnor. Av samma orsak kan pensionsförsäkringspremierna vara lägre för män än för kvinnor. Regeringen anser att användningen av den könsrelaterade skillnaden i den förväntade livslängden som en faktor vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar är godtagbar med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna i Finland.

De föreslagna bestämmelserna ändrar nuvarande praxis på så sätt att alla skillnader i försäkringspremier och förmåner inte kan motiveras med könstillhörighet. Enligt förslaget kan proportionerliga skillnader i premierna och förmånerna för män och kvinnor godkännas endast om de framgår av den riskbedömning som försäkringsbolagen skall göra. Användningen av kön vid beräkningen av försäkringspremier och förmåner grundar sig således inte på godtycke, utan på en förväntad livslängd som är statistiskt påvisbar.

Regeringen anser att lagförslagen i propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 18 kap. i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) en ny 6 d §, i stället för den 6 d § som upphävts genom lag 74/1998, samt nya 6 e och 6 f § som följer:

18 kap.

Särskilda stadganden

6 d §

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, på försäkringsbolags eller försäkringsförenings gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

6 e §

Om ett försäkringsbolag använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar, skall bolaget lämna den riskbedömning som avses i 6 d § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Försäkringsbolaget skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsbolaget. Försäkringsbolaget skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

6 f §

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsbolagen använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 6 d § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 6 e § anses vara för lång eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga ett försäkringsbolag att lämna en ny riskbedömning.

Denna lag träder i kraft den 2007 . som ingås den 22 december 2007 eller därefter.
 Denna lag tillämpas på försäkringsavtal _____

2.

Lag

om ändring av 16 kap. i lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 16 kap. i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987)
 nya 14—16 § som följer:

16 kap.

Särskilda stadganden

14 §

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på en försäkringsförenings eget försäkringsbestånd, på försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på en försäkringsförenings eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

15 §

Om en försäkringsförening använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar, skall föreningen lämna den riskbedömning som avses i 14 § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Försäkringsföreningen skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsföreningen. Försäkringsföreningen skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

16 §

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsföreningarna använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 14 § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 15 § anses vara för lång eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga en försäkringsförening att lämna en ny riskbedömning.

Denna lag träder i kraft den 2007 . _____ Denna lag tillämpas på försäkringsavtal som ingås den 22 december 2007 eller däref-
ter.

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) nya 63 b—
63 d § som följer:

9 kap.

Drivande av försäkringsrörelse i Finland

63 b §

*Användning av kön i samband med försäk-
ringar samt riskbedömning*

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på ett utländskt försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, på utländska och finländska försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på ett utländskt försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den

risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

63 c §

Inlämnande av riskbedömningar till Försäkringsinspektionen och publicering av dem

Om ett utländskt försäkringsbolag använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar, skall bolaget lämna den riskbedömning som avses i 63 b § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Det utländska försäkringsbolaget skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsbolaget. Det utländska försäkringsbolaget skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

63 d §

Försäkringsinspektionens befogenheter

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra

inom vilka försäkringsgrenar de utländska försäkringsbolagen använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 63 b § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 63

§ anses vara för lång eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga ett utländskt försäkringsbolag att lämna en ny riskbedömning.

—————
Denna lag träder i kraft den 2007.

Denna lag tillämpas på försäkringsavtal som ingås den 22 december 2007 eller därefter.

4.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1125/2006, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 4 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 2 mom., 2, 3, 3 a och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1—6 mom., 3 § 2

och 4—11 mom., 3 a, 3 b, 3 d, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6—14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 6 d—6 f § och 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 2007 .

Helsingfors den 25 maj 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

*Bilaga
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 18 kap. i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) en ny 6 d §, i stället för den 6 d § som upphävts genom lag 74/1998, samt nya 6 e och 6 f § som följer

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

Särskilda stadganden

6 d §

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, på försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på ett försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

6 e §

Om ett försäkringsbolag använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar, skall bolaget lämna den riskbedömning som avses i 6 d § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Försäkringsbolaget skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsbolaget. Försäkringsbolaget skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

6 f §

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsbolagen använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 6 d § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 6 e § anses vara för lång eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga ett försäkringsbolag att lämna en ny riskbedömning.

Denna lag träder i kraft den 2007.

Denna lag tillämpas på försäkringsavtal som ingås den 22 december 2007 eller därefter.

2.

Lag**om ändring av 16 kap. i lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 16 kap. i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987)
nya 14—16 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

Särskilda stadganden

14 §

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänförs till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på en försäkringsförenings eget försäkringsbestånd, på försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på en försäkringsförenings eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportionerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

15 §

Om en försäkringsförening använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller

förmåner som hänför sig till försäkringar, skall föreningen lämna den riskbedömning som avses i 14 § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Försäkringsföreningen skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsföreningen. Försäkringsföreningen skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

16 §

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar försäkringsföreningarna använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 14 § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 15 § anses vara för lån, eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga nt försäkringsförening att lämna en ny riskbedömning.

Denna lag träder i kraft den 2007 .

Denna lag tillämpas på försäkringsavtal som ingås den 22 december 2007 eller därefter

3.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) nya 63 b—
63 d § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Drivande av försäkringsrörelse i Finland

63 b §

*Användning av kön i samband med försäk-
ringar samt riskbedömning*

Användning av kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar och på detta grundade proportionerliga skillnader i försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar tillåts endast om användningen av kön är en påverkande faktor vid en riskbedömning som grundar sig på försäkringstekniska och statistiska uppgifter.

Riskbedömningen kan grunda sig på ett utländskt försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, på utländska och finländska försäkringsbolags eller försäkringsföreningars gemensamma statistiska material om försäkringsbestånd eller på tillförlitlig allmän statistik som beskriver den risk som försäkras. Om riskbedömningen grundar sig på ett utländskt försäkringsbolags eget försäkringsbestånd, skall beståndet vara tillräckligt stort för att möjliggöra en tillförlitlig riskbedömning.

Riskbedömningen skall innehålla en statistik- och analysdel och en sammanfattningsdel. Av riskbedömningen skall framgå på vilket sätt könstillhörigheten påverkar den risk som försäkras och den proportio-

nerliga skillnaden mellan könen i fråga om den risk som försäkras. Riskbedömningens sammanfattningsdel skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa könets betydelse som försäkringsteknisk faktor.

63 c §

Inlämnande av riskbedömningar till Försäkringsinspektionen och publicering av dem

Om ett utländskt försäkringsbolag använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar, skall bolaget lämna den riskbedömning som avses i 63 b § till Försäkringsinspektionen innan försäkringsprodukterna i fråga tillhandahålls.

Det utländska försäkringsbolaget skall publicera riskbedömningens sammanfattningsdel på sina webbsidor och den skall finnas tillgänglig hos försäkringsbolaget. Det utländska försäkringsbolaget skall regelbundet, dock minst vart femte år, göra en ny riskbedömning och lämna den till Försäkringsinspektionen samt publicera riskbedömningens sammanfattningsdel.

63 d §

Försäkringsinspektionens befogenheter

Försäkringsinspektionen skall offentliggöra inom vilka försäkringsgrenar de utländska försäkringsbolagen använder kön vid beräkningen av försäkringspremier eller förmåner som hänför sig till försäkringar.

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela föreskrifter om de uppgifter som skall ingå i den riskbedömning som avses i 63 b § och om hur uppgifterna skall presenteras och lämnas till inspektionen.

Om den tidsfrist på fem år som nämns i 63 § anses vara för lång eller situationen av någon annan orsak kan anses kräva det, kan Försäkringsinspektionen ålägga ett utländskt försäkringsbolag att lämna en ny riskbedömning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 2007 .
Denna lag tillämpas på försäkringsavtal
som ingås den 22 december 2007 eller där-
efter*

4.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3
mom., sådant det lyder i lag 1125/2006, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 4 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 2 mom., 2, 3, 3 a och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1–6 mom., 3 § 2 och 4–11 mom., 3 a, 3 b, 3 d, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6–14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13–15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 4 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 2 mom., 2, 3, 3 a och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1–6 mom., 3 § 2 och 4–11 mom., 3 a, 3 b, 3 d, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6–14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13–15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 6 d–6 f § och 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 2007.